

ב.ג.: חובת הממשלה וראשה להתמסר יומם ולילה לעלייה

ט' יון

ט/ז

ז/ז
2

בראיון לבטאון הסתודנטים „בת קול“, הוא מתריע על „הפשע
הכבד והונורא“ של הונחת יישוב סביבת ירושלים ורמת הגולן.

טיו ז מגהינו חם רך אוחז
מי שלטנו ורודפי כבוד
מבלי שראשי העם לא
ישמשו דוגמה בחירות ו'
כמעשייהם ולא רך בדיכוי
רויות — אגשי חזון, מופר,
אמת ובדק, שرك טובת הארץ
עם פניהם — לא יכול
העם יונן רב להיאשר עם
פנולה, וכל נאמני העם
היוכבים לדאגן לבך שדעת
פנולה תהיה לו הנגנה הי'
ראوية לך!

**סוסלוב נ
את סין,**

אהורה לפון צ'טקובובא

קיה, רומניה וונגריה
שוו עולות לטבותך מ-ה-
דר לסייעו, נפלת
גנאום שנשא את מלך ב-
קרמל האיריאולוג הסובייטי
יעוד, מכיאל פולוב, ל-
ציון מלאות 150 שנה לא-
מונת של אבי הקומוניות
לארל נארקס. בדרכו ע-
תבן יונן רב — אם שלבי

הגון, ישר וחולץ טוב) —
בהתפקה קשה על ראש
הממשלה, נשיא הסתדרות
לא תחיה לנו במשלה, שראי
ציונית וויר ח'יב רוד בן-
נורון, בתשובה על שאלות
שהציגו לו על-ירדי „בת-
קול“, בטאן הסתודנטים ב-
אנטרכטיסט בר-אלון, ח'
בופיט הזום.
ב.ג. נשאל שלוש שאלות
והות כנסאים אחרים, וש-
אלת גוספה מיוחדת לו.
על השאלה: מה חן ציפורי
תיק לעתיד והאם המדינה צוי
עדת בתומי שהחותו לעצם
בומנו?
השיב ח'יב בז'גוריון:
„אחרי מלחמת ששת הימים
גברו אצלי שתי הציפויות, ש-
הו זו כל ח'זון: משיכת ע-
מברים עיליה; שאינה כלל אפ-
רימת הגולן על-ירדי אלה וריה מאדם.
וهو פרי הונחת עלייה על-
ידי הממשלה וראשה — כי
בדיבור בלבד על עלייה לא
אינם צמודים למעשים, הם
דברי הוואת ביידען או בא-
יזען.“
בסוף הלייה, כלומר: בכל-
ת עולמים,
בל עיר נושא הסתדרות
ציונית השניה שחיותה, לד-
בריו, תמיד והוא: היוו של
עם שראל עם סגלה.
ז'יב הונחת אצנית גמורית
למגנרטה הקאטאטרכטאלית,
שהעליה צריכה לחימצא בירדי
הונחת האזינות — לא ת-
כוא אעליה האפשרית והדר-
רשות, לא אטיות ולא כב-
כות.
דעתי נשיא הסתדרות ה-
ציונית אף לא דעתו וויר דה
הונחת הציונית (שהוא בחרו

— מאות י. אביעם —
בחתקפה קשה על ראש
הממשלה, נשיא הסתדרות
לא תחיה לנו במשלה, שראי
ציונית וויר ח'יב רוד בן-
נורון, בתשובה על שאלות
שהציגו לו על-ירדי „בת-
קול“, בטאן הסתודנטים ב-
אנטרכטיסט בר-אלון, ח'
בופיט הזום.
ב.ג. נשאל שלוש שאלות
והות כנסאים אחרים, וש-
אלת גוספה מיוחדת לו.
על השאלה: מה חן ציפורי
תיק לעתיד והאם המדינה צוי
עדת בתומי שהחותו לעצם
בומנו?
השיב ח'יב בז'גוריון:
„אחרי מלחמת ששת הימים
גברו אצלי שתי הציפויות, ש-
הו זו כל ח'זון: משיכת ע-
מברים עיליה; שאינה כלל אפ-
רימת הגולן על-ירדי אלה וריה מאדם.
וهو פרי הונחת עלייה על-
ידי הממשלה וראשה — כי
בדיבור בלבד על עלייה לא
אינם צמודים למעשים, הם
דברי הוואת ביידען או בא-
יזען.“
בסוף הלייה, כלומר: בכל-
ת עולמים,
בל עיר נושא הסתדרות
ציונית השניה שחיותה, לד-
בריו, תמיד והוא: היוו של
עם שראל עם סגלה.
ז'יב הונחת אצנית גמורית
למגנרטה הקאטאטרכטאלית,
שהעליה צריכה לחימצא בירדי
הונחת האזינות — לא ת-
כוא אעליה האפשרית והדר-
רשות, לא אטיות ולא כב-
כות.
דעתי נשיא הסתדרות ה-
ציונית אף לא דעתו וויר דה
הונחת הציונית (שהוא בחרו